

gå i en debat om at få moderniseret og forbedret de danske afrapporteringssystemer.

Jeg skal derfor slutte med blot at takke de partier, der støtter vores forslag til vedtagelse, og så må vi jo vende tilbage på et senere tidspunkt, men nok desværre som konsekvens af, at dagspressen eller andre bøger har dokumenteret, at der stadig væk er store problemer.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Hr. Kim Behnke drev sammenligningen med familien ud, hvor den ikke kan bunde, for i kernefamilien kan man altså tale med hinanden og beslutte, hvad og hvor meget man vil og hvornår, men det kan man jo ikke i en forening eller organisation eller i en by, en landsdel eller en hel nation. Familien Danmark må altså vælge en bestyrelse, og det er den, der holder møder herinde. Og man kan selvfølgelig lige så lidt på ulandsområdet som på retsområdet eller socialområdet eller skoleområdet eller forsvarsområdet lade hver enkelt familie eller hver enkelt skatteyder bestemme, hvad den vil være med til, og hvad den ikke vil være med til, for så kan husholdningen Danmark jo ikke føres, og derfor afgøres disse ting af de demokratisk valgte tillidsmænd m/k, og det er os herinde. Anderledes kan det ikke være.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Det er ikke for at forlænge debatten, men her på falderebet vil jeg faktisk bede hr. Kim Behnke som ordfører for forespørgerne om at forholde sig lidt mere konkret til Martin Paldams bog. For jeg var tidligere inde på, at jeg synes, man nogle steder overfortolker eller misfortolker nogle af hans budskaber, og man skal altså være opmærksom på, at han opererer med en skala fra 0 til 4, og at de 37 projekter, han bedømmer, vurderer han til at ligge på et gennemsnit på 2,5. Og selv ud fra hans egne præmisser – og man kan jo så spørge, hvad for præmisser han anvender, hvad er det for en målestok, osv. – fremgår det, at bistanden gennem årene er blevet bedre, for han har undersøgt 14 projekter, som blev iværksat i årene 1976-1986 – og det er jo mange år siden – og de ligger på 2,0 på hans skala, og så har han undersøgt 20 projekter, der blev iværksat i 1987-1989, og gennemsnittet for disse 20 projekter er 2,9.

Så er det ikke rigtigt forstået, at også Paldam i sin bog fastslår, at der er sket en udvikling i gunstig retning?

Kim Behnke (FP):

Jo, bevares, men i betragtning af, at referencepunktet i 1970'erne og 1980'erne var katastrofalt dårligt, skal der jo ikke meget til, før det er bedre, og vores ambition er altså at nå en langt højere succesrate, end tilfældet er i øjeblikket. Og derudover er det jo ikke sådan, at Martin Paldam har afleveret en doktorafhandling, som er til kritik her i dag, og derfor vil jeg ikke på nogen måde diskutere Paldams analyser og metoder osv.

Det, jeg forholder mig til, er konklusionerne. Og den væsentligste konklusion, sådan som jeg har læst bogen, er, at man i udviklingsbistandsministerens regi bør indføre nye metoder til økonomisk at vurdere forløbet af projekterne, hvor man følger dem tæt og lærer af de fejl, der bliver begået, og det er det, som vi gennem vores forslag til vedtagelse har forsøgt at få et folketingsflertal til at bakke op, og det er desværre ikke lykkedes, bl.a. fordi hr. Elmquist ikke vil være med til det.

Ulla Tørnæs (V):

Fru Lotte Henriksen spurgte tidligere i debatten, om Venstre ville være med til en grundigere debat om strategier og principper og prioriteringer inden for dansk ulandsbistand, og det kan jeg bekræfte at vi bestemt gerne vil.

Men desværre må jeg også sige, at jeg ikke er særlig optimistisk med hensyn til en sådan debat, for ministerens forsvarstale for dansk ulandsbistand, som vi har hørt den her i dag, giver jo ikke just grobund for nogen som helst form for nytænkning inden for dansk ulandsbistand med hensyn til, ud fra hvilke principper vi skal yde vores ulandsbistand. Så jeg er nu ikke særlig optimistisk med hensyn til en eventuel bred enighed i Folketinget om principperne for dansk ulandsbistand.

Og det er kedeligt, at ministeren så bastant afviser enhver form for nytænkning, for jeg havde egentlig forventet, at ministeren ville være mere imødekommende, og jeg havde også forventet, at ministeren ville have taget debatten i dag mere seriøst, end vi har oplevet det. For at henvise til, at det var Venstres formand, tidligere udenrigsminister Uffe Ellemann-Jensen, der havde ansvaret for de projekter, som Martin Paldam har evalueret i sin bog, synes jeg